

Ἐν δὲ τοῖς Κώδηξιν, ἀναλόγως τῆς παιδείας τοῦ γράφοντος, ώς δείνυνται καὶ ἐκ τοῦ γραφτῆρος, τῆς γραφῆς, ἐκ τῆς συντάξεως καὶ τῆς ὁρθογραφίας, ἀναφέρεται ταταγούλα (1677), τατάγονλα (1681), Ταταούλων (1705), τατάβονλα, ταταβούλων, τατάβιλα, ταταβούλα, ταταβούλα, ταταούλα.

Ἡδη ἐν χρήσει λέγεται καὶ γράφεται Ταταῦλα· Τὰ Ταταῦλα. Τῶν Ταταούλων. Ἐν Ταταούλοις. Εἰς Ταταῦλα.

Ο δὲ κάτοικος Ταταυλιαρός.

• § 4. Συνοικισμός.

Ἐκ τῆς ἐλλείψεως μνείας τινὸς περὶ ὑπάρχειως συνοικισμοῦ, ἐν τῇ θέσει, ἦν κατέχουσι σήμερον τὰ Ταταῦλα, κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων (§ 3), πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῆς εἰδήσεως, ὅτι ἐν ἔτει 1576 ὑπῆρχεν ἐνταῦθα Ἐκκλησία (§ 20), συνάγεται ὅτι περὶ τὴν πρώτην ἐκατονταετηρίδα, μετὰ τὴν "Αλωσιν, ἥρξατο ὁ συνοικισμὸς τῶν Ταταούλων.

Ο πρῶτος δὲ συνοικισμὸς ἐγένετο ἐπὶ Σουλτάν Σουλεϊμάν τοῦ Α' (1520-1566), ἐκ τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ αἰχμαλώτων ἢ δούλων, μετενεκθέντων αὐτόσε, κατὰ τὰς ἐκστρατείας τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, ναυαρχοῦντος τοῦ διασήμου ἀρχιναυάρχου Χαϊρεδίν Βαρβαρόσσα καὶ μετὰ τοῦτον τοῦ Πιαλῆ πασᾶ, ἐκ

